

Á föstudaginn langa

(Ég kveiki' á kertum mínum)

Davíð Stefánsson

Ísólfur Pálsson, 1940

Rólega

1. Ég kveiki' á kert - um mín - um við kross - ins helg - a tré. Í

öll - um sálm - um sín - um hinn sek - i beyg - ir kné. Ég

villt - ist oft af veg - i. Ég vakt - i oft og það. Nú

hall - ar helg - um deg - i á Haus - a - skelj - a - stað.

Á FÖSTUDAGINN LANGA

Ég kveiki' á kertum mínum
við krossins helga tré.
Í öllum sálum sínum
hinn seki beygir kné.
Ég villtist oft af vegi.
Ég vakti oft og það.
Nú hallar helgum degi
á Hausaskeljastað.

Í gegnum móðu' og mistur
ég mikil undur sé.
Ég sé þig koma, Kristur,
með krossins þunga tré.
Af enni daggir drjúpa,
og dýrð úr augum skín.
Á klettinn vil ég krjúpa
og kyssa sporin þín.

Sálmur 174/143 (1-2/5)

Handrit

- Óbreytt: Band 1-22, B10-8 og 12b1
- Frávik: Band 3-48 (Hm - 6/8), B9 2x(Á föstud. langa: **Cm - 6/8 frág.**, Hm-6/8)